

KRAJINY PERZSKÉHO ZÁLIVU, IRÁN, IRAK A JEMEN

EÚ má uzatvorené dohody o spolupráci s Radou pre spoluprácu v Perzskom zálive (organizácia na regionálnej úrovni, ktorá zoskupuje Bahrajn, Kuvajt, Omán, Katar, Saudskú Arábiu a Spojené arabské emiráty) a s Jemenom a dohodu o partnerstve a spolupráci s Irakom. V súčasnosti nemá zmluvné vzťahy s Iránom a v Teheráne nie je žiadna delegácia EÚ. Aktuálne vzťahy medzi EÚ a Iránom sú založené na zachovaní spoločného komplexného akčného plánu (JCPOA alebo jadrová dohoda s Iránom), ktorý bol podpísaný v júli 2015 vo Viedni.

PRÁVNY ZÁKLAD

- Hlava V (vonkajšia činnosť) Zmluvy o Európskej únii.
- Články 206 a 207 (obchod) a 216 až 219 (medzinárodné dohody) Zmluvy o fungovaní Európskej únie.

A. Rada pre spoluprácu v Perzskom zálive (GCC)

GCC bola zriadená v máji 1981. Skupina, ktorá stále pozostáva z pôvodných členov (Bahrajn, Kuvajt, Omán, Katar, Saudská Arábia a Spojené arabské emiráty), slúži aj dnes ako hlavný sprostredkovateľ vzťahov medzi EÚ a uvedenými šiestimi krajinami. EÚ a GCC zaujali v mnohých prípadoch spoločné stanovisko v súvislosti s problémami na Blízkom východe.

Krajiny Perzského zálivu bohaté na ropu prechádzajú značnými sociálno-ekonomickými a politickými zmenami, aj keď sú medzi nimi rozdiely v tempe zavádzania reforiem. Vplyv arabských povstaní na monarchie v Perzskom zálive bol zneutralizovaný prostredníctvom preventívnych politik, ako napríklad štátnymi dotáciami a zvýšením zamestnanosti vo verejnom sektore, ako aj represívnymi opatreniami, konkrétne v Bahrajne a vo východnej provincii Saudskej Arábie. Krajiny GCC naďalej zohrávajú aktívnu úlohu v oblasti diplomacie na Blízkom východe, ktorá je niekedy poznačená vzájomnou rivalitou medzi nimi. To prispelo k súčasnej diplomatickej kríze medzi Katarom a niektorými ďalšími krajinami GCC, ktoré obviňujú Katar z podporovania teroristických a náboženských skupín (vrátane Moslimského bratstva), financovania skupín spájaných s Iránom, porušovania zvrchovanosti jeho susedných krajín a podnecovania politického disentu v susedných krajinách.

Vzťahy medzi EÚ a krajinami GCC sú prevažne ekonomickej a obchodnej povahy, pričom EÚ by rada rozvíjala politické vzťahy s regiónom, a to aj prostredníctvom dialógov o ľudských právach. Objem obchodu medzi oboma stranami v priebehu rokov stabilne rástol a EÚ zaznamenala výrazný obchodný prebytok.

EÚ a krajiny GCC v roku 1988 podpísali dohodu o spolupráci. Cieľom dohody je posilniť stabilitu v regióne strategického významu, uľahčiť politické a hospodárske vzťahy, rozšíriť hospodársku a technickú spoluprácu a prehĺbiť spoluprácu v oblasti energetiky, priemyslu, obchodu a služieb, poľnohospodárstva, rybolovu, investícií, vedy, techniky ako aj v oblasti životného prostredia. V dohode sú stanovené ročné stretnutia spoločných výborov a ministrov a upravuje sa v nej činnosť výborov pre spoločnú spoluprácu na úrovni úradníkov na vysokej úrovni. Nepočíta sa v nej s parlamentným orgánom. V apríli 2016 sa spoločný výbor pre spoluprácu medzi EÚ a krajinami GCC dohodol na zavedení štruktúrovanejšieho neformálneho dialógu o obchode a investíciách. V júli 2016 nasledovalo stretnutie spoločnej rady a ministrov EÚ a krajín GCC. Diplomatická kríza, ktorá prepukla v júni 2017 medzi Katarom a ďalšími krajinami Perzského zálivu, zabránila zvolaniu nových stretnutí.

EÚ a GCC dosiahli dohodu o spoločnom akčnom programe na roky 2010 – 2013, ktorá je základom pre užšiu spoluprácu v oblastiach, ako sú informačné a komunikačné technológie, jadrová bezpečnosť, energia z čistých zdrojov, výskum a hospodársky dialóg. Obnovenie tohto programu sa však oddialilo, najmä z dôvodu nedostatku pokroku v obchodných otázkach. Rokovania o dohode o voľnom obchode sa začali v roku 1990, ale od roku 2008 sú na mŕtvom bode, pretože otázka vývozného cla zostáva naďalej zdrojom nezhody. Na financovanie opatrení zameraných na plnenie Dohody o spolupráci medzi EÚ a GCC existuje od 1. januára 2007 možnosť čerpať prostriedky z nástroja partnerstva (ako z jeho predchodcu – nástroja financovania spolupráce s industrializovanými krajinami a územiami a inými krajinami a územiami s vysokými príjmami). Krajiny GCC sa okrem toho zapájajú do programu Erasmus Mundus.

Úloha Európskeho parlamentu

Parlament prijal 24. marca 2011 uznesenie o vzťahoch medzi EÚ a Radou pre spoluprácu v Perzskom zálive^[1], v ktorom vyzval na vybudovanie strategického partnerstva s GCC a jej členskými štátmi. Túto pozíciu potvrdil vo svojom uznesení z 9. júla 2015 o problémoch v oblasti bezpečnosti v regióne Blízkeho východu a severnej Afriky a o vyhlídkach na politickú stabilitu^[2].

Delegácia Parlamentu pre vzťahy s Arabským polostrovom organizuje pravidelné medziparlamentné stretnutia s poradnými radami v regióne a monitoruje rozvoj vzťahov medzi EÚ a GCC.

V posledných rokoch Parlament prijal uznesenia, v ktorých vyjadril konkrétne obavy v súvislosti so situáciou v oblasti ľudských práv v niektorých krajinách GCC vrátane Saudskej Arábie^[3] a Bahrajnu^[4] a v súvislosti s obnovením trestu smrti v Kuvajte a Bahrajne^[5]. Po zavraždení novinára Džamála Chášúkdžího na saudskoarabskom konzuláte v Istanbule prijal Parlament uznesenie^[6], v ktorom vraždu

[1] [Ú. v. EÚ C 247 E, 17.8.2012, s. 1.](#)

[2] [Ú. v. EÚ C 265, 11.8.2017, s. 98.](#)

[3] [Ú. v. EÚ C 449, 23.12.2020, s. 133](#); [Ú. v. EÚ C 76, 9.3.2020, s. 142](#); a [Ú. v. EÚ C 310, 25.8.2016, s. 29.](#)

[4] [Ú. v. EÚ C 101, 16.3.2018, s. 130](#); [Ú. v. EÚ C 35, 31.1.2018, s. 42](#); [Ú. v. EÚ C 265, 11.8.2017, s. 151](#); a [Ú. v. EÚ C 316, 30.8.2016, s. 178.](#)

[5] [Ú. v. EÚ C 252, 18.7.2018, s. 192.](#)

[6] [Ú. v. EÚ C 345, 16.10.2020, s. 67.](#)

odsúdil a vyzval na medzinárodné, nezávislé a nestranné vyšetrenie jeho zmiznutia a popravy bez riadneho konania, a naliehal na saudskoarabské orgány, aby okamžite a bezpodmienečne prepustili všetkých obhajcov ľudských práv.

Vzhľadom na vážne obvinenia z porušovania medzinárodného humanitárneho práva zo strany Saudskej Arábie v Jemene Parlament niekoľkokrát vyzval na zbrojné embargo EÚ voči Saudskej Arábii^[7].

Sacharovovu cenu za slobodu myslenia za rok 2015 udelil Európsky parlament saudskoarabskému blogerovi Rá'ífovi Badawímu.

B. Jemen

Vzťahy medzi EÚ a Jemenom sú založené na dohode o spolupráci z roku 1997, ktorá zahŕňa obchod a rozvoj spolupráce v oblasti kultúry, komunikácií a informácií, životného prostredia, riadenia prírodných zdrojov a v oblasti politického dialógu. V marci 2015 medzinárodná vojenská koalícia pod vedením Saudskej Arábie začala vojenskú kampaň namierenú proti povstalcom, ktorí vyhnali úradujúceho prezidenta. EÚ podporuje mediáciu, ktorú vykonáva OSN s cieľom nájsť politické riešenie tohto konfliktu.

Rada Európskej únie prijala 18. februára 2019 [závery týkajúce sa Jemenu](#), v ktorých opätovne potvrdila svoj záväzok týkajúci sa jednoty, zvrchovanosti, nezávislosti a územnej celistvosti Jemenu. EÚ podporuje „Štokholmskú dohodu“ uzavretú medzi zástupcami jemenských strán pod záštitou OSN v decembri 2018 a politický proces pod vedením OSN, ktorého cieľom je ukončiť konflikt a vytvoriť lepšie regionálne prostredie.

EÚ zintenzívnila svoju pomoc v záujme zmiernenia dramatickej situácie v krajine, v ktorej viac ako 80 % obyvateľstva potrebuje humanitárnu pomoc. EÚ vyčlenila od roku 2015 na humanitárnu pomoc Jemenu celkovo 554 miliónov EUR. Táto suma dopĺňa dlhodobú pomoc vo výške 318 miliónov EUR, ktorú EÚ doteraz poskytla. Celková podpora EÚ pre Jemen vo všetkých oblastiach od roku 2015 presiahla 1 miliardu EUR. Vzhľadom na rastúce obavy v súvislosti so šírením koronavírusu v tejto vojnovou zmietanej krajine EÚ financovala aj núdzové opatrenia zamerané na zníženie vplyvu pandémie v Jemene, a to v celkovej výške 70 miliónov EUR (9. septembra 2020).

Delegácia EÚ v Jemenskej republike v súčasnosti pôsobí z Ammánu v Jordánsku.

Úloha Európskeho parlamentu

Parlament prijal 9. júla 2015, 25. februára 2016, 15. júna 2017, 30. novembra 2017 a 4. októbra 2018^[8] uznesenia o Jemene, v ktorých vyjadril hlboké znepokojenie nad alarmujúcou humanitárnou a bezpečnostnou situáciou a vyzval na účinné uplatňovanie dohody o prímerí. Dňa 13. septembra 2017 Parlament prijal uznesenie o vývoze zbraní^[9], v ktorom vyjadruje poľutovanie nad tým, že v jemenskom konflikte sa používajú vojenské technológie vyvážené členskými štátmi.

[7] Ú. v. EÚ C 363, 28.10.2020, s. 36; Ú. v. EÚ C 337, 20.9.2018, s. 63.

[8] Ú. v. EÚ C 265, 11.8.2017, s. 93; Ú. v. EÚ C 35, 31.1.2018, s. 142; Ú. v. EÚ C 331, 18.9.2018, s. 146; Ú. v. EÚ C 356, 4.10.2018, s. 104 a Ú. v. EÚ C 11, 13.1.2020, s. 44.

[9] Ú. v. EÚ C 337, 20.9.2018, s. 63.

Za vzťahy s Jemenom a za monitorovanie situácie v krajine je zodpovedná Delegácia Parlamentu pre vzťahy s Arabským polostrovom.

C. Irak

EÚ je od vojny v roku 2003 kľúčovým poskytovateľom pomoci pre Irak. Dohoda o partnerstve a spolupráci (PCA) bola medzi EÚ a Irakom podpísaná v máji 2012. Poskytuje rámec na dialóg a spoluprácu v mnohých oblastiach vrátane politických otázok, boja proti terorizmu, obchodu, ľudských práv, zdravia, vzdelávania a životného prostredia. V rámci PCA sa v januári 2014 konalo vôbec prvé zasadnutie Rady pre spoluprácu medzi EÚ a Irakom a druhé zasadnutie sa konalo 18. októbra 2016. Na obdobie 2014 – 2020 Komisia prisľúbila poskytnúť Iraku 75 miliónov EUR na spoluprácu v oblasti ľudských práv a právneho štátu, vzdelávania a udržateľných zdrojov energie.

EÚ v januári 2018 prijala novú [stratégiu pre Irak](#). Stratégia sa zameriava na zabezpečenie pokračujúcej humanitárnej pomoci EÚ pre iracký ľud a uľahčenie stabilizácie oblastí oslobodených od organizácie Islamský štát (IŠ), v ktorých žijú 3 milióny vysídlených Iračanov, ktorí sa nemôžu vrátiť domov. Zameriava sa aj na riešenie reformy, obnovy a zmierenia v dlhodobom horizonte, o ktoré sa Irak musí snažiť s cieľom upevniť mier a budovať zjednotenú, demokratickú krajinu, v ktorej všetci občania budú môcť plne využívať svoje práva a dosiahnuť vyššiu prosperitu.

Od roku 2014 poskytla EÚ Iraku vyše miliardy eur vrátane 469 miliónov EUR na humanitárnu pomoc vysídleným Iračanom a sýrskym utečencom v rámci Iraku. V roku 2020 boli vyčlenené dodatočné finančné prostriedky na pomoc miestnemu systému zdravotnej starostlivosti pri zvládaní pandémie COVID-19.

Úloha Európskeho parlamentu

V posledných rokoch Parlament prijal rôzne uznesenia o situácii v Iraku^[10], a to aj o ofenzíve IŠ, rodovom násilí, prenasledovaní menšín, situácii v severnom Iraku/ Mosule, masových hrobách, vzdelávaní, ničení kultúrnych pamiatok IŠ a o vývoze zbraní.

Delegácia Parlamentu pre vzťahy s Irakom organizuje pravidelné medziparlamentné stretnutia s Radou zástupcov Iraku. Sacharovovu cenu Európskeho parlamentu za rok 2016 získali Nádja Murád Bási a Lamjá' Hadží Bašár, ktoré prežili sexuálne zotročovanie zo strany príslušníkov IŠ v Iraku a neskôr sa stali hovorkyňami žien, ktoré boli takisto obeťami sexuálneho násillia páchaného IŠ. Verejne vystupujú na podporu jezidskej komunity v Iraku – náboženskej menšiny, na ktorej bojovníci IŠ páchajú genocídu.

D. Irán

Hlavnou prioritou EÚ v súčasných vzťahoch s Iránom je zachovanie JCPOA (alebo jadrovej dohody s Iránom), podpísaného v júli 2015 vo Viedni. JCPOA je kľúčovou zložkou medzinárodného systému nešírenia jadrových zbraní. Udeľuje právomoci

[10] [Ú. v. EÚ C 310, 25.8.2016, s. 35](#); [Ú. v. EÚ C 224, 21.6.2016, s. 25](#); [Ú. v. EÚ C 234, 28.6.2016, s. 25](#); [Ú. v. EÚ C 334, 19.9.2018, s. 69](#); [Ú. v. EÚ C 289, 9.8.2016, s. 46](#); [Ú. v. EÚ C 35, 31.1.2018, s. 77](#); [Ú. v. EÚ C 316, 30.8.2016, s. 113](#); [Ú. v. EÚ C 215, 19.6.2018, s. 194](#); [Ú. v. EÚ C 238, 6.7.2018, s. 117](#); [Ú. v. EÚ C 366, 27.10.2017, s. 151](#); [Ú. v. EÚ C 346, 21.9.2016, s. 55](#) a [Ú. v. EÚ C 337, 20.9.2018, s. 63](#).

kontrolnému orgánu OSN v jadrovej oblasti, Medzinárodnej agentúre pre atómovú energiu (MAAE), ktorá vykonáva najprísnejšie inšpekcie v histórii nešírenia jadrových zbraní. MAAE preberá plnú zodpovednosť za monitorovanie toho, či Irán naďalej dodržiava povinnosti vyplývajúce z JCPOA. Výmenou za záväzky Iránu JCPOA opätovne začleňuje Irán do globálneho systému.

Odstúpenie USA od JCPOA v roku 2018 a prijatie politiky maximálneho tlaku viedli k tomu, že Irán obmedzil svoju angažovanosť v rámci dohody, ktorá stanovuje komplexný a prísny systém inšpekcií a monitorovania zo strany MAAE. EÚ spolu so skupinou E3 (Nemecko, Francúzsko a Spojené kráľovstvo), Ruskom a Čínou pracujú na zachovaní JCPOA, a teda aj záväzkov Iránu.

V súlade s plánom JCPOA sa zbrojné embargo uvalené na Irán skončilo 18. októbra 2020. Hoci EÚ vyjadrila k ukončeniu platnosti embarga výhrady, odmietla hrozbu USA, čo sa týka obnovenia všetkých sankcií OSN („snapback“). EÚ zachová svoje zbrojné embargo do roku 2023. Sankcie EÚ nesúvisia s JCPOA, ale s porušovaním ľudských práv, nepriateľskými činnosťami voči EÚ a odpaľovaním balistických rakiet a riadených striel s plochou dráhou letu.

Iránske obyvateľstvo zatiaľ nepocítilo ekonomické výhody, ktoré mohlo priniesť uvoľnenie sankcií výmenou za rešpektovanie JCPOA. Nástroj EÚ na uľahčenie obchodu s Iránom (INSTEX) nedokázal vyvážiť tvrdý dosah sankcií USA, ktoré v súčasnosti ešte zhoršila pandémia COVID-19. Zároveň sa tým posilnila pozícia zástancov tvrdej línie.

Skupina E3 sa stretáva od apríla 2021, pretože Irán a USA spolu odmietajú rokovať priamo. Rokovania o JCPOA vo Viedni boli po zvolení prezidenta Ebráhíma Raísího v júni 2021 prerušené. V júli 2021 MAAE varovala, že Teherán zamýšľa používať urán obohatený do 20 % U 235 pri výrobe paliva pre teheránsky výskumný reaktor.

Keďže Irán nie je členom Svetovej obchodnej organizácie a EÚ a Irán neuzavreli dvojstrannú dohodu, obchod medzi nimi podlieha všeobecnému dovoznému režimu EÚ. EÚ, s ktorou Irán v roku 2020 uskutočňoval 12,3 % svojho celkového obchodu s tovarom, je druhým najväčším obchodným partnerom krajiny. Pred zavedením súčasného sankčného režimu bola EÚ najväčším obchodným partnerom Iránu.

EÚ v roku 2020 vyčlenila 20 miliónov EUR na humanitárnu pomoc Iránu ako opatrenie na zmiernenie dôsledkov pandémie COVID-19. V júli 2021 vyčlenila EÚ ďalších 15 miliónov EUR pre najzraniteľnejšie skupiny v Iráne, čím celková humanitárna podpora EÚ pre Irán od roku 2016 dosiahla viac ako 76 miliónov EUR.

Dňa 21. februára 2020 sa konali voľby do iránskeho parlamentu. Voľby vyhrali zástancovia tvrdej línie a zúfalá ekonomická situácia v Iráne, ako aj skutočnosť, že JCPOA nepriniesol očakávané výhody, ovplyvnili prezidentské voľby z 18. júna 2021, v ktorých zvíťazil Ebráhím Raísí, konzervatívny duchovný a bývalý predseda sudcovského zboru. Súčasná vláda, ktorú iránsky parlament schválil koncom augusta 2021, zahŕňa viacerých ministrov, na ktorých sa vzťahujú medzinárodné sankcie.

EÚ je naďalej plne odhodlaná realizovať JCPOA a stále zohráva dôležitú úlohu pri prepájaní všetkých strán a nabádaní ich k dodržiavaniu dohody. PK/VP usporiadal v októbri 2021 stretnutie s cieľom rokovať s Iránom o návrate k rokovaniam vo Viedni.

V apríli 2021 Irán v reakcii na asertívnu pozíciu EÚ v oblasti ľudských práv oznámil pozastavenie všetkých rozhovorov o ľudských právach a spolupráce s EÚ v oblasti terorizmu, drog a utečencov. V januári 2022 iránsky súd odsúdil iránsku obhajkyňu ľudských práv Narges Mohammadíovú na osem rokov odňatia slobody a 70 rán bičom. V januári 2022 EÚ v nadväznosti na tento prípad vyzvala Irán, aby dodržiaval medzinárodné právo.

Súčasná rokovania vo Viedni založené na návrate USA k JCPOA a návrate Iránu k jeho záväzkom v rámci jadrovej dohody, ktoré prebiehajú niekoľko mesiacov, sa spomalili z dôvodu napätia so Západom, a najmä s USA, po ruskej invázii na Ukrajinu vo februári 2022. Do septembra 2022 sa rokovania dostali podľa všetkého do patovej situácie.

Úloha Európskeho parlamentu

Parlament sa výrazne angažuje vo vzťahoch s Iránom. V roku 2004 bola založená Delegácia pre vzťahy s Iránom s cieľom vytvoriť priamy kanál s iránskym parlamentom. Delegácia pre vzťahy s Iránom zohráva od roku 2015 kľúčovú úlohu v JCPOA a pri spájaní EÚ a Iránu. Od roku 2005 sa uskutočnilo sedem medziparlamentných schôdzí, posledná sa konala v septembri 2018 v Bruseli. Európsky parlament vždy podporoval záväzok EÚ k diplomatickému riešeniu iránskeho jadrového programu. Európsky parlament je silným zástancom JCPOA a nedávneho vzťahu EÚ s Iránom a aktívne monitoruje situáciu politických oponentov, náboženských menšín, obhajcov ľudských práv, žien a komunity LGBTI v Iráne. Okrem toho dôrazne odmieta trest smrti, mučenie, svojvoľné súdne procesy, policajnú brutalitu a zadržiavanie politických oponentov.

Európsky parlament vyjadruje hlboké poľutovanie nad smrťou mladej kurdskej ženy Mahsy Amíníovej, ktorá zomrela 16. septembra 2022 v policajnej väzbe po tom, ako bola zatknutá za to, že údajne nemala správne nasadený hidžáb. V celej krajine sa odohrali nepokoje a protesty, čo viedlo k najmenej 50 úmrtiam a zatknutiu stoviek demonštrantov (v dôsledku výpadkov internetu v Iráne je zložité potvrdiť tieto údaje).

Príslušné opatrenia a uznesenia Európskeho parlamentu o Iráne od roku 2019:

- 17. februára 2022: [uznesenie Parlamentu o treste smrti v Iráne](#), v ktorom opätovne zdôrazňuje dôrazný nesúhlas EÚ s trestom smrti za každých okolností a vyzýva iránsku vládu, aby zaviedla okamžité moratórium na uplatňovanie trestu smrti,
- 9. augusta 2021: deväť poslancov Parlamentu spoločne napísalo otvorený list o rozhodnutí EÚ pripojiť sa k inaugurácii vtedajšieho nekompromisného iránskeho prezidenta Ebráhíma Raísího, v ktorom vyjadrili svoje znepokojenie a vyjadrili poľutovanie nad tým, že sa na inaugurácii zúčastnila Európska služba pre vonkajšiu činnosť, a tento list zaslali PK/VP,
- 8. júla 2021: [uznesenie Parlamentu o zadržiavaní švédsko-iránskeho doktora Ahmadrezu Džalálího](#), ktoré vyzýva novú iránsku vládu, aby zastavila jeho bezprostredne hroziacu popravu za údajnú špiónáž,

- 17. decembra 2020: [uznesenie Parlamentu o prípade laureátky Sacharovovej ceny Nasrín Sutúdeovej](#), právničky a aktivistky za ľudské práva uväznenej za zastupovanie žien a opozičných aktivistiek, ktoré boli stíhané za nenosenie šatiek. Parlament prijal 13. decembra 2018 [podobné uznesenie](#), v ktorom žiadal jej prepustenie,
- 19. decembra 2019: [uznesenie Parlamentu o násilnom zásahu proti protestom v Iráne](#), ku ktorým došlo po tom, čo úrady zvýšili ceny palív, aby kompenzovali účinky sankcií USA na hospodárstvo. Niekoľko civilistov a členov bezpečnostných služieb bolo zabitých. Parlament vyzval úrady, aby prepustili aktivistov za ľudské práva, a odsúdil odpojenie internetu v Iráne,
- 19. septembra 2019: [uznesenie Parlamentu o obhajcoch práv žien a uväznených štátnych príslušníkoch EÚ s dvojakým občianstvom](#). Parlament [prijal podobné uznesenie](#) o uväznení osôb s dvojitou štátnou príslušnosťou EÚ a Iránu 31. mája 2018,
- 14. marca 2019: [uznesenie zo 14. marca 2019 o prípade obhajcov ľudských práv](#), novinárov a väzňov svedomia, ktorí boli zadržaní alebo odsúdení za uplatňovanie svojho práva na slobodu prejavu a pokojné zhromažďovanie, keď iránske ministerstvo spravodajských služieb a ďalšie sily tvrdo zakročili proti občianskej spoločnosti.

Jorge Soutullo / Walter Masur / Roberto Bendini
10/2022

